

рення відповідних інституцій та інших додаткових заходів, необхідних для ефективного право творення і правозастосування в екологічній сфері [5]. Реалізація зовнішніх обов'язків, покращення якості води, управління відходами, оцінка впливу на довкілля, промислове забруднення, доступ до екологічної інформації тощо, забезпечить інтеграцію екологічної політики до інших галузевих політик, стане передумовою створення чіткого і прозорого механізму реалізації раціонального природокористування, збереження та відновлення природних ресурсів, охорони навколишнього природного середовища і дотримання умов екологічної безпеки, захисту екологічних прав та законних інтерес в фізичних і юридичних осіб та інших суб'єктів екологічного права.

1. Наше общее будущее: Доклад МКОСР. М., 1989.

2. Декларация Рио-де-Жанейро по окружающей среде и развитию (14 июня 1992 года). Действующее международное право. М.: Моск. независимый ин-т междунар. права, 1997. Т. 3. С. 687–692.

3. Гетьман А. П., Лозо В. И. Правовые проблемы экологической политики Европейского союза и Украины : монография. Х.: Право, 2014. 280 с.

4. Івасечко О. Співпраця України та Європейського Союзу в галузі охорони довкілля *Українська національна ідея : реалії та перспективи розвитку*. Вип. 24. - 2012. С.75 .

5. Діденко Т. І. Екологічне законодавство України: проблеми «економізації» його змісту *Право та державне управління*. 2013. № . С. 65-69.

Шевченко Є.О.

здобувач вищої освіти
юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Фокша Л. В.

доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ

У першу чергу відзначу, що шлюбний договір - це угода, яка базується на домовленості подружжя (або ж осіб, які вступають в шлюб) про встановлення їх майнових прав і обов'язків в період існування і припинення шлюбу. За кордоном укладення шлюбного договору досить поширене, практика застосуван-

ня таких контрактів прийнятна і не викликає яких-небудь додаткових сумнівів у необхідності укладення подібних угод. В Україні укладання шлюбних договорів не так поширене, як за кордоном, але, як показує практика, останнім часом шлюбні контракти стають більш затребуваними. Це пояснюється тим, що чоловік і дружина намагаються максимально захистити свої права, а також мінімізувати ризики в разі розірвання шлюбу з розділом майна.

Якщо в цілому оцінювати застосування інституту шлюбного договору, то, звичайно, позитивних аспектів, ніж негативних, більше для обох сторін. Обговорення, узгодження та укладення шлюбного контракту багато в чому дозволяє запобігти значній кількості негативних наслідків, які виникають при розірванні шлюбу.

Право на укладення шлюбного договору в статті 92 Сімейного кодексу надано не тільки молодцям, а й тим, хто вже давно перебуває у шлюбі. Якщо шлюб реєструється з неповнолітньою особою (у віці від 14 до 18 років), то необхідна згода батьків або опікуна. Батьки, опікун можуть заперечувати як проти шлюбного договору взагалі, так і проти його умов. Відмова може бути оскаржена до суду. [1]

Щоб юридично грамотно оформити шлюбний договір, необхідно пам'ятати основні вимоги, передбачені сімейним законодавством. Закон вимагає укладення шлюбного договору в письмовій формі з нотаріальним посвідченням. Стаття 94 Сімейного кодексу не визначає наслідків недотримання вимоги про нотаріальне посвідчення договору. У цій ситуації буде субсидіарно застосовуватися стаття 220 Цивільного кодексу України. [2]. Важливим питанням є момент укладення шлюбного договору. Який може бути укладений до, так і після реєстрації шлюбу. Звертаю увагу на те, що шлюбний договір, який укладається до реєстрації шлюбу, набуває законної сили тільки після здійснення такої реєстрації.

Шлюбний контракт регулює між подружжям тільки ті відносини, які мають майновий характер. Особисті відносини, а також особисті відносини між ними та дітьми, не підлягають врегулюванню шлюбним договором. Додатково необхідно зазначити, що розсудливо буде передбачити в шлюбному договорі: позначити майно для спільного користування в сім'ї, яке передається кожним з подружжя; встановити і порядок користування таким майном; окремими положеннями договору передбачити, яким чином в разі розірвання шлюбу буде поділятися спільно нажите майно; передбачити, яким чином буде проводитися утримання та забезпечення одного з подружжя або інших членів сім'ї; сторони можуть встановити розмір, а також порядок здійснення витрат на утримання та забезпечення дітей і своїх батьків.

Законодавством, крім того, передбачена можливість встановлення порядку забезпечення одного з подружжя без прив'язки до його працездатності, зайнятості, а також потреби в матеріальній допомозі.

Слід також зазначити, що законодавство, яке регулює питання укладання шлюбних договорів, є досить гнучким і в цілому дозволяє включити будь-

які умови в шлюбний контракт, узгоджені подружжям, за винятком тих, які суперечать моральним засадам суспільства.

Важливо знати, що за спільною згодою, шлюбний договір може бути змінений, зважаючи на необхідність забезпечення інтересів сторін. Також значу, що умови шлюбного контракту можуть бути як змінені, так і доповнені. При цьому важливо, що зазначені зміни повинні бути обов'язково нотаріально засвідчені для дотримання форми договору, передбаченої законом.

Умови договору можуть бути змінені як за погодженням сторін, так і в судовому порядку. Останній має місце, якщо істотно були порушені права одного з подружжя, або їх спільних дітей і, відповідно, присутній спір між сторонами. В односторонньому порядку доповнення і / або внесення змін до шлюбного контракту не допускається.

Звичайно ж, зустрічаються і ситуації, при яких положеннями шлюбного договору, безумовно, порушуються права одного з подружжя. Підстави для цього можуть бути різні. При наявності подібного роду обставин законодавством передбачено право звернутися до суду для захисту своїх порушених прав і законних інтересів. При цьому шлюбний договір може бути розірваний судом на підставі мають істотне значення. Зокрема, мова йде про неможливість виконання умов даного договору.

Також за рішенням суду шлюбний контракт може бути визнаний недійсним на підставі вимоги одного з подружжя. У свою чергу, визнання недійсним шлюбного контракту може бути ініційовано третіми особами, чії інтереси або права порушені договором, на підставах, передбачених цивільним законодавством України.

Шлюбний договір стає недійсним у разі недійсності шлюбу, без спеціального рішення щодо цього суду.

За рішенням суду шлюбний договір може бути визнаний недійсним з багатьох причин, а саме якщо його зміст не відповідає вимогам закону (зокрема, якщо він позбавляє права на аліменти дитини чи непрацездатного чоловіка, а також права одного з подружжя на найменшу частку в майні, придбаному за час шлюбу); якщо шлюбний договір був укладений особою, яка була неієздатною або в зв'язку з психічним розладом здоров'я не усвідомлювала значення своїх дій та (або) не могла керувати ними; якщо шлюбний договір був укладений в результаті фізичного або психічного насильства (примусу, залякування, погроз); якщо особа уклала шлюбний договір через тяжкі обставини, на вкрай не вигідних для нього умовах. Наприклад, якщо від вагітної жінки при реєстрації шлюбу чоловік вимагає підписати договір, за яким їй визначена мінімальна частка в майні.

Підбиваючи підсумки, хотілося б відзначити, що укласти чи не укласти шлюбний договір це, звичайно ж, індивідуальний вибір кожного. Даний договір не збереже сторони від розбіжностей і конфліктів, які притаманні сімейному життю, але значно спростить всі юридичні процедури в разі прийняття рішення про розірвання шлюбу.

1. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 № 2947-III//Офіційний вісник України від 01.03.2002 р., № 7, стор. 1, стаття 273.

2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 року // Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№ 40-44. Ст. 356

Чуркін В.В.

курсант факультету підготовки
фахівців для підрозділів
стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Ярошенко А. С.

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМАТИКА ГЕНДЕРНОЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ В ТРУДОВИХ ВІДНОСИНАХ НА ТЕРЕНАХ СУЧАНОЇ УКРАЇНИ

При вступі в трудові відносини громадяни України очікують, що держава гарантує дотримання роботодавцем принципу рівності, способом забезпечення якого принцип прямої заборони дискримінації. У Законі України «Про забезпечення рівних прав та можливостей для жінок і чоловіків» термін «дискримінація за ознакою статі» тлумачиться як дії або бездіяльність, що виражають відмінність, виключення або привілеї за ознакою статі, якщо вони спрямовані на обмеження або створення неможливості визнання, використання або реалізації на рівній основі прав і свобод людини для жінок і чоловіків [1]. Проблема захисту прав жіночої статі в сфері трудових відносин актуальна не тільки для пострадянських держав, це глобальний рух, який раніше актуалізувати в рамках Європейського Союзу. Тому в зв'язку з євроінтеграційними процесами в Україні вирішення проблеми дискримінації в сфері трудового права залишається досить актуальним. У зв'язку з цим залишаються невирішеними проблеми: визначення способу забезпечення принципу рівноправності в трудовому законодавстві, контроль, регулювання і встановлення відповідальності за дискримінацію з боку роботодавця. Правова основа боротьби з гендерною дискримінацією закладена за роки неза-